

Szarvasi Református Egyházközség

5540 Szarvas, Vasút u. 66. Telefon: 66 / 216 - 209 és 20 / 500 - 40 - 60

E-mail: reformatus@szarvas.hu Honlap: <http://reformatus.szarvas.hu>

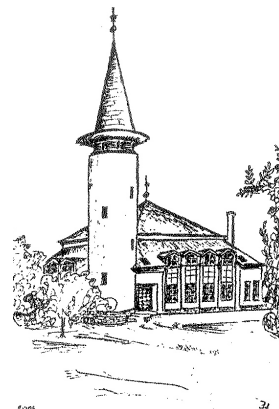
Adószám: 19980010-1-04 Számlaszám: OTP Bank 11733058 - 20013035

Gyülekezeti könyvmisszió

Pilinszky kávéház

1052 BUDAPEST VÁCI UTCA 33.

Jézus bejárta a városokat és a falvakat mind, tanított a zsinagógáikban, hirdette a mennyek országának evangéliumát, gyógyított mindenféle betegséget és erotlenséget. Amikor látta a sokaságot, megszánta őket, mert elgyötörtek és elesettek voltak, mint a juhok pásztor nélkül. Ekkor így szólt tanítványaihoz: „Az aratnivaló sok, de a munkás kevés: kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába.” (Máté 9,35-38)

„Íme, én elküldelek titeket, mint juhokat a farkasok közé: legyetek tehát okosak, mint a kígyók, és szelídek, mint a galambok...” (Máté 10,16)

A gyülekezeti könyvmisszióról csak úgy tudok szólni, ahogy az megvalósul(t) gyülekezetünkben. Amiket említeni fogok, azokat megértettük, megtapasztaltuk, vagy elszenvedtük. Ilyen értelemben beszámolóom nagyon szubjektív szarvasi református életérzés, melyből azért remélem, nem hiányzik az objektivitás és az érték – amennyiben az Isten rendjéhez és akaratához igazodik.

A könyvmisszió értelmezéséhez hadd hívjam segítségül egy Angliában tanuló japán egyetemista bizonyágtételét: „A szobatársam szeretethídat épített hozzám, és ezen a hídon megérkezett Jézus az életembe.” A könyvmissziót – régről maradt pontatlan kifejezéssel az iratterjesztést - ehhez hasonlóan értelmezzük. Olyan hídként, melyen keresztül Isten üzenete megérkezhet az emberekhez.

Mivel célunk Isten üzenetének továbbadása, a diakónia – szeretetszolgálat – végzése, olyan kiadványokkal foglalkozunk, melyek összhangban állnak a szentírás üzenetével – nevezzük keresztyén szellemiségnek -, melyek összhangban állnak református identitásunkkal.

A társadalmi, gazdasági környezetet, mely sok téren nehezíti az emberhez méltó élet megélését helyzetünkben adódóan más aspektusból értékeljük. Hiszen elsősorban nem a könyvek eladása célunk, hanem a hasznos építő irodalom eljuttatása az emberekhez. (Megértem, ha azok a kiadók, akik megtiszteltek bennünket, hogy partnereik közé tartozhatunk, nem feltétlen örülnek ennek a bejelentésnek, hiszen ok az eladott könyvekből élnek.) Nekünk viszont az általuk forgalmazott kiadványok üzenetének az eljuttatása a célunk. A megváltozott körülmények között meg kell találnunk ennek a módját – ami megnyilvánult „olvasó körök” alakulásával (mindenki másik könyvet vásárol, és cserélik egymás között) – gyülekezeti kölcsönkönyvtár bővítésével - könyvek ajándékozásával (megvásároljuk számára, mert szüksége van rá).

Az alkalmazott módszerekből a következő tanulságokat vontuk le:

Nem igaz, hogy nem olvasnak az emberek, csak fel kell ébreszteni bennük az olvasás utáni vágyat. (Antoine de Saint-Exupéry: “Ha hajót akarsz építeni, ne hívj össze embereket, hogy tervezzenek, szervezzék meg a munkát, hozzanak szerszámokat, vágjanak fát, hanem keltsd fel bennük a vágyat a nagy, végtelen tengeren való hajózás iránt.”) Ez a felébresztés jóval több a figyelem felhívásnál!

Sokszor sörétes puskával össze-vissza lövöldözünk, és van, amikor nem tehetünk másként, és viszünk minden könyvből, mert nem tudjuk, mire van szükségük az embereknek. Azonban hatékonyabb akkor válik a szolgálatunk, ha személyes kapcsolat épülhet ki köztünk és hadd nevezem most így – a „vásárló” között. Gyülekezeten belül ez a kapcsolat természetes kell, hogy legyen. Vásárokon, konferenciákon azonban 1-2 percünk van ennek a kiépítésére. Ehhez elengedhetetlen háttér információ, hogy aki a könyvek mellett áll, ismerje azok tartalmát, és egy kérdésre – válasza azonnal tudja, melyik könyvre van szüksége, melyik segíthetne beszélgeto partnerének.

Ha meghagyjuk az emberek szabadságát (nem akarjuk oket feltétlen vásárlókká tenni) és tiszteletben tartjuk határaikat (nem nyomulunk be életükbe, de hívásra készek vagyunk tovább beszélgetni) akkor könyvek nélkül is már üzenettel távozhatnak.

„Tálcán kell kínálni” a könyveket. Aki belép templomunkba, ezt nem tudja kikerülni – az elotér két oldalát könyvespolcok borítják. Ez azonban még kevés, fel is kell hívni a polcon levo könyvekre a figyelmet. Az alábbi módokon próbáltuk eddig:

- íg hirdetés közben (csak ha nagyon helyén való volt megemlíteni, vagy annyira égeto gyülekezeti problémához kapcsolódott)
- istentiszteleten a hirdetések között (nem lehet állandó részévé a könyvajánlás a hirdetéseknek)
- gyülekezeti újságban könyvajánló rovat (ez bírja a heti rendszerességet)
- prezentáció vetítése 20-30 könyvról (pl: felekezetek közötti rendezvények esetén a gyülekezés elején)
- személyes ajánlás (kiscsoportos foglalkozások alkalmával is)

Szívesen utazunk könyvekkel, mely hármassal jár:

- eljutunk más gyülekezetek alkalmaira (alternatív istentisztelet, házasság hete, csendes-napok, konferenciák...)
- jó könyveket tudunk tőlünk távol élő emberekhez eljuttatni
- a könyvekkel foglalkozók „rákényszerülnek”, hogy ismerjék a kiadványokat – többet olvasnak

Nem szokványos megjelenések:

- kirakodó-vásáron való megjelenés (10-15 m²) Hatására más településeken is történtek hasonló kezdeményezések.
- internet – saját fejlesztésű „internet-áruház”. Nagy reményekkel fogtunk hozzá, működőképes, de nem működik. Ennek nem a tartalma, hanem honlapunk kevés kapcsolódási pontja, ismeretlensége az oka.
- jelentősebb mennyiségű könyv a templomban. Amikor a könyvasztal már könyv diszkonttá nővi ki magát felmerül Jézus és a kufárok viszonya – mi a helyzet velünk? Reméljük, hogy nem csak a bizonyítványukat magyarázzuk, de úgy véljük, hogy mi nem a misszió helyét korlátozzuk az „üzlet” érdekében, hanem a könyveket a misszió eszközévé, részévé tesszük.
- futárszolgálat igénybevétele a könyvek célba juttatásához

Nincs emberünk - hallani sokszor. Nincs, aki csinálja, pedig milyen jó lenne! A felolvasott igében Jézus arra biztat, hogy kérjük a mennyi Atyát küldjön munkásokat az O aratásába. Ez azt jelenti, hogy nekünk lehet, hogy nincs most emberünk, de Istennek megvannak az emberei. Kérjük, lépjenek elő. A történet folytatásából pedig kiderül, hogy Jézus azokat küldte, akiket munkatársért való könyörgésre biztatott. Lehet hogy te és én vagyok az az ember, akit Isten küldeni akar az O aratásába.

Nem a befejezéshez, hanem a továbbgondoláshoz hadd osszak meg kedves emlékeink közül egyet. Konferenciára utaztunk többféle szolgálattal, többek között a „könyveinkkel”. Este haza kellett jönnünk, de a könyveket otthagytuk másnapra is. Összepakoljuk a könyveket? – kérdezte egyikünk. Nem. És ha ellopják? Mire megszólalt valaki: bárcsak ott tartanánk, hogy lopják a Bibliákat! A mellette álló pedig rákontrázott: **Az már maga örömhír, ha lopják az örömhírt!**

Köszönöm nagyon sokunk nevében munkájukat, a kibocsátott színvonalas, életeket ápoló könyveket, és köszönjük, hogy sok gyülekezetben az Önök munkatársai lehetünk. Isten áldja meg közös szolgálatunkat!

(Pentaller Attila ref. lelkész - Szarvas)